

РЕШЕНИЕ

№ 39955

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 13.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7416**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е във връзка чл.10, ал.1 т.4 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Г. Т., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция с
международен паспорт U31478977 срещу ЗАПОВЕД с рег. №4536 ПАМ-225 от 22.05.2026г. на
Началник ГПУ-С., с която на лицето е наложена ПАМ „Експулсиране в Република Турция“.

По изложените в жалбата съображения за процесуална и материална незаконосъобразност на
акта – се моли жалбата да бъде уважена. Конкретно се визира, че ответникът не е изпълнил
задължението си по чл.35 от АПК да установени релевантните по казуса факти. Също така се
сочи, че не е съобразено колко време лицето е пребивавало на територията на РБ, дали не е
уязвимо лице, какво е конкретното му семейно положение, има ли висящи производства по ЗУБ.
Твърди се, че не са съобразени и мотивите за извършване на деянието от лицето. Допълва се, че
работи като МН шофьор и наложената ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване“ нарушава
правото му на труд. Допълва, че наложената ПАМ се отразява и на правото му на семеен живот.
Не е преценено дали мярката е пропорционална съобразно чл.2, §.3 от Протокол 4 към ЕКПЧ.
Твърди се, че не са уведомени по чл.26 от АПК всички заинтересовани от административното
производство лица, тъй като мярката е била издадена и изпълнена веднага и лицето конкретно е
било лишено от участие в производството. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа с писмени бележки от адв. Д.. Представя се списък с
разноски и се претендират такива.

Ответната страна не се представлява в съдебно заседание.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ
НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 04.06.2026г. по отношение на връчване от 22.05.2026г. е в срок, от адресат на акта засегнат неблагоприятно, поради което следва да бъде разгледана по съществото ѝ.

По същество се установява следното:

До ответника е направено предложение №4536р-17210 от 20.05.2026г. на началник група ГКПП „К.А.“ за издаване на процесната ПАМ. В това предложение е посочено, че на 20.05.2026г. около 3.00ч. през ГКПП „Капитан А.“-шосе, общ.С., обл.Х., Г. Т., притежаващ турски паспорт и австрийско разрешение за пребиваване рег. №А42866633 превежда през границата на Р.Турция с Р.България две лица, чужди граждани, без разрешение от надлежните органи, като за целта е използвал л.а марка „Ф.“ с австрийски номер FK7421Y. Визирано е, че на лицето е повдигнато обвинение по чл.280, ал.2, т.3 и т.4 от НК, за което е осъдено на 22.05.2026г. от РС-Свиленград.

С оглед тези данни е постановена процесната заповед на основание чл.42, ал.1 т.2 вр. с чл.10, ал.1 т.4 от ЗЧРБ за наложена ПАМ „Експулсиране в Република Турция“.

В съдебното производство не са ангажирани допълнително доказателства за факти, различни от изложените вкл. с определението за насрочване е разяснена доказателствената тежест.

Съдът е изискал да се представят данни за осъждането на лицето като видно от одобрено споразумение по нохд №421/26г. на РС-Свиленград –лицето се е признало за виновно в престъплението по чл.280, ал.2 т.3 и т.4 от НК, за което му е наложено наказание 1 г. и 3м.лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено за срок от три години. Деянието касае установеното на 20.05.2026г. превеждане на лица без разрешение през границата на Р.Б и Р.Турция с МПС –л.45.

Към преписката отново по указания на съда – същата е окомплектовата с доказателства за компетентност на органа- заповед от 17.06.2024г. на л.40.

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Оспорената заповед е издадена от Началник на ГРУ-С. въз основа на заповед №4070з-632 от 17.06.2024г. на Директора на ГДГП-Е. представена по преписката на л.40 от делото. Видно от заповедта Директора на ГДГП Е. е оправомощил в т.2 началниците на ГПУ да налагат ПАМ по чл.39а вр. с чл.44 от ЗЧРБ.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Не се споделя твърдението, че има неизяснени факти. Обстоятелствата релевантни за случай са описани в докладната записка/предложение/ от 20.05.2026г. на л.38 по делото. Касае се за лице, което като водач на посоченото МПС се е опитало да превози през границата на РБ и Р.Турция нелегално 2 лица сирийски граждани. За това деяние- престъпление по чл.280, ал.2, т.3 и т.4 от НК жалбоподателят е осъден с влязъл в сила акт, представен по делото на л.43-46, за което му е наложено наказание лишаване от свобода /ЛС/ и глоба. Ирелевантни са в настоящето производство мотивите за това вкл. неотнормимо е колко време е пребивавал в РБ. Неотнормимо и недоказано е твърдението му касателно семейното му положение и професия. За професията изрично съдът с определението за насрочване №28461 от 15.07.2026г. на л.20 му е указал да ангажира доказателства, което не е направено. Не се споделя и възражението, че не е уведомен за производството – в действителност лицето за наличието на настоящата процедура е известно с връчването на оспорения акт и няма изискване препис от предложението респ. докладната да му се връчва, но правата му би били накърнени, ако се касае за неизяснени факти. Изводите на ответника за осъждането на лицето и обстоятелствата около установяването му на границата – се черпят от официален документ, какъвто е съответния акт по наказателното дело. От друга страна съдът е разяснил правата на лицето в производството и му е дал възможност да ангажира доказателства съобразно твърденията си, което не е направено. С оглед това тезата на оспорващия, че с неучастването в административното производство са му нарушени правото на

защита – е несъстоятелна.

На следващо място се приема, че заповедта е материално законосъобразна. Правното основание за издаването ѝ – е чл.42, ал.1, т.2 от ЗЧРБ, който препраща към чл.10, ал.1 т.4 от ЗЧРБ съставът ѝ е реализиран. Разпоредбата изисква –да има данни за търговия с хора и за незаконно извеждане или въвеждане на лица в други държави, каквато втора хипотеза е налице. Нещо повече има влязъл в сила съдебен акт за осъждането на лицето за това престъпление. При посочените обстоятелства – ответникът е длъжен да постанови наложената ПАМ. Същият не действа при условията на оперативна самостоятелност, а при обвързана компетентност. Не може да прави преценка дали лицето преди е пребивавало на територията на РБ, каква е професията му и т.н. За тези твърдения от друга страна и не са ангажирани никакви доказателства.

На последно място се прави извода, че заповедта е съобразена и с целта на закона.

С оглед направените констатации – жалбата трябва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. Т. [дата на раждане] , гражданин на Република Турция с международен паспорт U31478977 срещу ЗАПОВЕД с рег. №4536 ПАМ-225 от 22.05.2026г. на Началник ГПУ-С., с която на лицето е наложена ПАМ „Експулсиране в Република Турция“.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез АССГ пред ВАС. Преписи на страните.

СЪДИЯ: